

Reisverslag Nicaragua

Datum : 9-15 maart 2017

Door : Sandra en Ton

Voor Ton was het laatste bezoek aan La Esperanza Granada al weer bijna 3 jaar geleden, voor Sandra de eerste keer. En om maar met de indrukken van Sandra te beginnen:

Begin maart ben ik voor een week naar Granada Nicaragua afgereisd samen met Ton (voorzitter van Nica-Friends). Voor mij de échte kennismaking met Nicaragua en La Esperanza, het werk wat ze doen. Een hartverwarmende ervaring. Als je al het vliegtuig uitstapt, word je al ondergedompeld in de tropische hitte van het land. Het straatbeeld is kleurrijk, huizen in alle kleuren van de regenboog. Auto's én ook paard met wagens: een wereld met zo'n grote tegenstellingen.

20% van de bevolking is 'middenklasse' en een kleine groep (5%?) welvarend/rijk . Maar buiten het centrum woont 75% van de bevolking in buitenwijken opgebouwd met hutjes van golfplaten, karton en hout. Aan een zandpad dat door de wijken heen slingert. Daar liggen ook de scholen die La Esperanza ondersteunt met vele vrijwilligers. Jongelui vanuit de hele wereld komen daar om mee te helpen in de scholen om kinderen te stimuleren en te helpen met het onderwijs.

Het onderwijs is zó anders gestructureerd als hier in de westerse wereld; kinderen gaan een halve dag naar school en krijgen eind van de ochtend een maaltijd van rijst en bonen vanuit de overheid. Klassen zijn (heel) groot en er is zo weinig leermateriaal aanwezig in de klassen. 40% van de kinderen volgt geen onderwijs omdat de ouders het schoolgeld niet kunnen betalen; kinderen moeten meehelpen op het veld of in het huishouden. Veel kinderen maken het basis onderwijs niet eens af aangezien ze weer moeten verhuizen ivm het werk van de ouders.

We hebben verschillende scholen bezocht en kennisgemaakt met de middelbare scholieren die wij al jaren ondersteunen. Zo'n mooie gesprekken over hun wereld en wensen voor de toekomst; ieder kind ook daar heeft een wens om later brandweerman, doctor, advocaat, business administrator etc te worden, maar hebben hulp nodig via sponsoring anders wordt hun droom geen werkelijkheid. Via ons/La Esperanza kun je hen helpen met een donatie, die zo welkom is maar ook zo'n groots effect heeft op de kinderen hun leven.

Door alle ontmoetingen en bijzondere mensen die ik heb mogen leren kennen weet ik nu dat een kiezel in het water een groot bereik heeft!

Sandra van Gerwen

Naast dit verslag hebben we ook een filmpje met impressies van de scholen gemaakt ([klik op ->](#))

Derhalve dit verslag (geprobeerd) verder kort en bondig te houden...

(naja wat is bondig als je een week lang zoveel indrukken opdoet ... 😊):

La Esperanza Granada (LEG)

Wordt nog steeds prima geleid door Pauline en wordt steeds groter. Pauline moet gezien haar leeftijd langzaam wel gaan afbouwen, aan juiste opvolging wordt gewerkt, is ook nog wel ruimschoots tijd voor. Momenteel 21 Ayudantes onder de hoede, 'University' studenten die door derden gesponsord worden en in ruil daarvoor zich 5 dagen per week nuttig maken in de LEG operaties.

Vrijwilligers bezoeken LEG in grote getalen en helpen volop mee het onderwijs te verbeteren. De afgelopen 12 maanden waren dat er maar liefst 310! En dat is exclusief de vele groepen (>20) middelbare school scholieren uit USA, UK en andere landen die LEG voor een week of meer bezoeken en de handen daar lokaal uit de mouwen steken.

Elke vrijwilliger betaalt een 'administration fee', daar kan LEG de personele en bedrijfskosten mee dekken, zodat alle andere donaties ook daadwerkelijk voor 100% aan (projecten voor) kinderen besteed kunnen worden.

Ministerie van Onderwijs

Heeft LEG gelukkig nog steeds een hele goede band mee. Investerings op scholen door NGO's worden echter (terecht) strenger gecontroleerd. Na een jaar van onduidelijkheid mag LEG echter nu flink verder. Wél moet er gewerkt worden met jaarplannen, die vooraf besproken en goedgekeurd moeten worden. Maar is positief, LEG kan verder met werken op scholen.

Scholen

Alle scholen die we bezocht hebben (Nueva Esperanza , Pablo Antonio, Jose de la Cruz Mena en ook Salomon de la Selva op het platteland) hebben een aantal overeenkomsten. Alle kinderen die met een big smile rondlopen, je heel graag aanspreken en iets willen laten zien of iets van je willen weten.

Een omgeving vol met geluiden, klassen vol met kids die in een lessenaar stoel zitten en de informatie van de leerkracht over moeten schrijven in een schrift. Verder zie je (veel te) weinig lesmateriaal dat gebruikt wordt om de kinderen te prikkelen, waardoor de aandacht van een vrijwilliger zo welkom is om de kinderen te stimuleren en eventueel te helpen met uitleg.

Maar ook rommelig, chaos, herrie, drukte en sommige kinderen hangen rond de andere klaslokalen en verstoren zo de les van anderen. Max. 4-5h les per dag, meer niet.

Staat van onderhoud van lokalen? Het schoonmaken van de klaslokalen wordt door de kinderen zelf gedaan. Van verder écht onderhoud is weinig sprake, de overheid heeft hier geen geld voor.

Je ziet verder een mix van kinderen met een schooluniform en hele arme kinderen die dat niet eens kunnen betalen. Ieder kind dat naar school gaat voor een dagdeel krijgt via de overheid een bord met rijst bonen kaas/ei/vlees of kan rijst meenemen naar huis.

Zo'n wereld van verschil met ons Europese systeem, met regels en veel controle.

Met de weinige onderwijsmiddelen die voorhanden zijn wordt er onderwijs gegeven aan 30-40-50 kinderen in de klas. Soms zijn er vrijwilligers die in de klas meehelpen en zo een groep kinderen extra aandacht kunnen geven of het alsnog een keer uitleggen zodat het kind iets verder vooruit kan gaan...

Barrios/Kinderen

Wanneer je opgroeit in de barrios/buitenwijken dan leef je in een kleine hut met je hele familie en iedereen die kan werken draagt bij aan het dagelijks eten en leven, waardoor een brede leefgemeenschap 'in huis' ontstaat. Kinderen hebben weinig tot niets om mee te spelen en zijn samen met vrienden op straat. Maar iedereen probeert een bestaan op te bouwen met alle beperkte mogelijkheden die ze hebben. Deze mensen kom je overdag tegen op de markt, op straat die fruit, brood, noten, petjes of wat dan ook verkopen van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat. Ook de jonge kinderen.

Kinderen die overal hetzelfde zijn in de hele wereld: leergierig zijn en spelenderwijs zich willen ontwikkelen en daardoor kansen willen krijgen om hun eigen toekomst vorm te geven. Maar daar is wel onderwijs voor nodig. Dat kan niet altijd, want geregeld 'eisen' de ouders de tijd van de kinderen op om geld te gaan verdienen, hoe dan ook.

Het leven in de barrio is geen pleziertje. Het is vaak overleven en 's avonds nog de straat op is niet aan te raden door de criminaliteit die er heerst.

Een omgeving waar je je kind eigenlijk niet wilt laten opgroeien....

Ijsjes eten met de Nica-Friends HSS (middelbare school) kinderen.

Het basisonderwijs is mede door de hulp van LA ESPERANZA flink verbeterd. Zo'n 60% van de kinderen maakt nu de basisschool af. Maar de mogelijkheid om door te stromen naar het middelbaar onderwijs is klein aangezien dit toch 185 dollar per jaar kost, wat voor veel ouders niet op te brengen is. Voor deze 185 dollar krijgt een kind een uniform, boeken, een maaltijd per dag en begeleiding vanuit La Esperanza met tutor les en ondersteuning.

La Esperanza regelt voor deze kinderen een sponsorship als ze goed gemotiveerd zijn, met goede eindcijfers de lagere school afmaken en zoekt daarvoor dan donateurs gedurende 5 jaar.

Nica-Friends sponsort op deze manier 14 kinderen. Deze kinderen hebben we (bijna) allemaal ontmoet (13!).

We zijn een ijsje gaan eten in het centrum van Granada, wat sowieso een nieuwe wereld is voor de meeste van deze kinderen. Vaak komen ze niet buiten de Barrios/Buitenwijk waar ze wonen en leren. Het was een hele bijzondere ervaring: een stel pubers die allemaal verlegen zijn en niet weten wat er nu allemaal gaat gebeuren.

Gelukkig hadden we ondersteuning van Juan Carlos en Yessie (ayudante) die als tolk aanwezig waren, zodat we ook goed konden communiceren met hen. We hebben gesproken over school, de lessen, hun thuis situatie en vooral wat ze leuk vinden en wat voor dromen ook zij hebben voor de toekomst. Ze zijn allemaal heel enthousiast en hebben allemaal de droom op een goed betaalde baan later: doctor, brandweerman, business administration, ingenieur, verpleegster, advocaat, kinderarts, etc, etc. Mooie verhalen!

Het Learning Centrum

In december 2016 is het Eerste Learning Centrum in de buitenwijk/barrio 'Escudo' geopend.

Met als doel om een veilige, schone en vooral rustige leeromgeving te creëren voor de kinderen naast het reguliere schoolonderwijs. Het is een mooie open ruimte met vele kleine tafels waar 5-6 kinderen aan kunnen zitten, samen met een vrijwilliger en/of ayudante.

Kinderen kunnen 's middags 3x één uur terecht om spelenderwijs bezig te zijn met taal/schrijven, rekenen, art/ knutselen, computers en boeken.

Bij binnenkomst wordt er een aanwezigheid kaart ingevuld en tevens zijn/haar niveau bepaald mbt het vak waar hij/zij interesse voor heeft.

Het vak computers en art zijn alléén te volgen als je eerst taal of rekenen hebt gedaan ☺. Zo hoort dat!

Aangezien hier wel voldoende spelletjes en leermiddelen voorhanden zijn, zie je de kinderen heel geconcentreerd en blij bezig zijn! Een wereld gaat voor hen open, mooi om te zien!

Als beloning zijn de stempels op de aanwezigheid kaart 1 x per maand inwisselbaar bij de 'winkel' tegen een schrift, potlood, gum, etc.

Nu op dit moment komen nog alleen de lagere school onderbouw kinderen in de middag langs, maar de bedoeling is ook dat uiteindelijk er ook faciliteiten zijn voor bovenbouw scholieren. En nog verder in de toekomst misschien een mogelijkheid voor pre-school; moeders die met hun kind langs komen om eens te spelen en zo te zien wat spelen/leren kan doen.

Het tweede en derde Learning Centrum zijn vol in aanbouw en zullen in juli/augustus klaar te zijn. Hier worden ook de donatie van Een Aarde als ook van onze eigen Nica-Friends voor gebruikt.

Kijk op de site van LA ESPERANZA voor meer informatie.

Op dit moment is LEG verder nog bezig met een crowdfunding actie om geld in te zamelen om een betaalde kracht aan te kunnen nemen. Die moet de taak op zich nemen om de organisatie rondom de Learning Centra verder aan te sturen.

JUAN CARLOS

Een van de ayudantes, een bijzondere jongen. We sluiten dit verslag af met de woorden van Sandra:

'Juan Carlos leer ik kennen als ayudante in het kantoor van La Esperanza, waar hij door de weeks werkt. Hij houdt zich bezig met de vrijwilligers (mails, belletjes, etc.) die binnen komen. Een aardige open jongen van 22 jaar.

Hij is degene die ons met de auto van Pauline naar de Barrios en scholen brengt, als tolk fungeert en mijn honderden vragen beantwoordt omdat ik zoveel zie, denk en vraag.

Omdat ik geen Spaans spreek moet hij de hele tijd Engels spreken wat overigens goed lukt. Hij gaat buiten zijn werk op het kantoor, nog 1 dag in het weekend heel de dag naar de universiteit om Engels te studeren.

Hij werkt met de computer, spreekt Engels, rijdt rond in een auto en.... ook hij woont in de zeer arme buitenwijk/barrio Nueva Esperanza.

Hij heeft het geluk gehad dat er een sponsor voor hem was/is, die de middelbare school en zijn universiteit opleiding wil bekostigen zodat zijn kansen op een beter leven aanzienlijk zijn gestegen.

Hij verdient met zijn werk 200 dollar per maand, wat hij afdraagt aan zijn familie thuis om zo met z'n allen hun levensonderhoud te bekostigen. Hij woont in een stenen huis van 5x5m, gebouwd met het geld van zijn sponsor. Zijn ouders slapen er ook. Maar Juan Carlos, broertje en zus met vriend slapen erlangs in een golfplaten hutje waar een bed in staat en wat kleren liggen. Donker, muf, heet; te beschamend om er een foto van te willen maken ... Buiten wordt er gekookt en zijn vader heeft een paard en kippen.

Zijn droom is om zanger te worden maar zijn grootste wens is om voor zichzelf een huis buiten de barrios te kunnen kopen met het geld wat hij kan verdienen.

Ik hoop met heel mijn hart dat hem dat gaat lukken, sowieso heeft hij wel de kans gekregen om een stuk van zijn droom uit te laten komen, omdat hij verder heeft kunnen studeren en nu zelfs al werkervaring op kan doen op kantoor wat misschien weer een volgende deur voor hem opent.

Een mooie en bijzondere jonge man, een prachtig voorbeeld voor zijn familie en wijk!

Samenvattend:

Een ongelooflijk zinvolle en leerzame reis, die onze wens om deze kinderen verder te blijven helpen alleen maar heeft versterkt.

Natúúrlijk zijn er nog zo veel meer plaatsen op de wereld waar hulp nodig is. In dit arme Nicaragua met haar vriendelijke bevolking echter zonder meer ook, daar blijven we ons dus voor inzetten.

Het eigen Learning Center idee van LEG is volgens ons een schot in de roos. Gericht en veel persoonlijker onderwijs voor kinderen, dat zijn vruchten zeker zal gaan afwerpen.

Bedankt aan allen die ons steunen met dit werk.

Maart 2017

Ton Hendrix / Sandra van Gerwen

